

Dnevnik
festivala **3**

21. april

70 Festival

EPŠKO I DRAMSKO
profesionalnih
pozorišta
19. do 26. aprila 2021. Vojvodine

Danas na programu:

SREDA, 21. april, Subotica

- 11.00 h: *Tri musketara*, Aleksandra Glovacki po istoimenom romanu Aleksandra Dime, režija: Predrag Štrbac, Dečje pozorište – Dječje kazalište – Szabadkai Gyerekszínház, Subotica
- 19.00 h: *Gustav je kriv za sve*, koncept i režija: Kokan Mladenović, Pozorište „Kostolanji Deže”, Subotica

Reditelj
PREDRAG ŠTRBAC:
Priče o spasavanju zvuče
poznato

Dimini musketari popularni su brojnim generacijama, kako ste ih vi videli u svojoj predstavi?

- Musketari su popularni brojnim generacija najviše zbog svoje hrabrosti, odvažnosti, spremnosti da se mnogo toga rizikuje za plemeniti cilj, ali i zato što musketari nose sa sobom i u sebi ljubav prema životu. Oni život žive puno i do kraja u svakom momentu, a to je, posebno danas, sve teže i teže za neke ljude. D'Artanjan, kao mlađi od trojice svojih mentora, ispunjen je mladalačkim idealima ljubavi, slobode i pravde i stremljenjem ka njima. Meni su, valjda i zbog sopstvenih godina, još zanimljiviji Portos, Atos i Aramis, koji su svoju prvu mladost već uveliko prošli, koji su, bar do jedne mere spoznali kako svet funkcioniše, koliko licemerja i laži postoji u njemu, ali baš zato i zbog toga im je pun kofer takvih licemera i u krug decenijama njihovog života ponavljanih laži, da jednostavno neće i ne žele da se pomire sa dvoličnim sociopatomata kojih je, nažalost i danas, naša planeta puna.

Zašto su nam značajni pozitivni junaci?

- Pozitivni junaci, za početak, uopšte nisu samo pozitivni. Pa čak ni u dečijoj predstavi gde je takva distinkcija možda malo određenija, ne volim da napravim „dobre i loše momke“, jer toga, na taj način predstavljeno, u životu nema. Tako da su i naši „pozitivni“ musketari ljudi koji imaju svoje slabosti, koji su ponekad lenji, ponekad previše piju, ponekad se previše bave sobom i svojim ego-tripom i to ih čini živim ljudima. A

neki živi ljudi, poput našim musketara, postaju i dobri momci kada kažu: „Dosta! Ja više ovako ne želim!“. I kada se suprotstave onim ljudima i pojavama koje ih na ovaj ili onaj način porobljavaju, a u predstavi su to likovi Milejdi i Rišeljea, likovi koji, kao što to i danas rade razni likovi širom planete, pričaju razne priče ne da bi spasili ljude ili im pomogli, već da bi ih dodatno porobili. Zvuči poznato?

M. Pudar

UROŠ MLADENović

Dartanjan

U predstavi igram Dartanjana, mladog musketara, koji kreće iz Gaskonje u veliki grad Pariz, kako bi ostvario svoje snove. Ovo delo Aleksandra Dime i dalje je aktuelno, verujem zato što je upravo u snovima ključ aktuelnosti. Moramo da pobedimo sve stvari u sebi koje nas sprečavaju da dosanjamo svoj san, a to nekada nije baš lako.

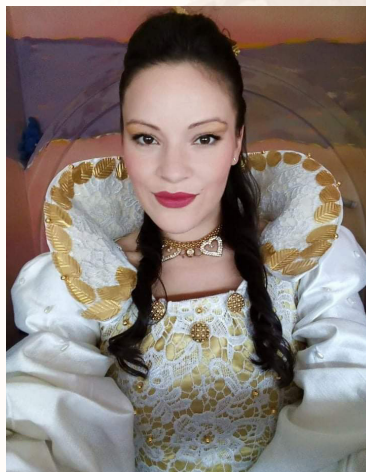
Mislim da je divno igrati za decu, posebno ovakvu predstavu. Direktno se sa scene komunicira sa dečijim osećanjima i oni nemaju problem da to osećanje i uzvrate. A podešavati srce na njihovu frekvenciju svaki put za predstavu je privilegija.

VIKTORIJA PALFI

Kraljica Ana

U predstavi igram Kraljicu Anu, ženu francuskog kralja Luja XIII, koja je osećajna, iskrena i hrabra. Uvek pronade lepu reč za svakoga. U odnosu sa kraljem je zabavna, zaigrana i ne boji se da izrazi svoje mišljenje. Prema svojoj dvorskoj dami Konstanci se pokazala kao dobar prijatelj i spremna je da preuzme odgovornost

kada se Konstancia nađe u nevolji. Kraljica Ana pazi šta, o čemu i pred kim priča, zato što je dvor prepun špijuna. Musketari su zanimljivi deci, a i nama glumcima, zato što je to uzbudljiva priča. Priča o ljubavi, prijateljstvu, izdaji i istini. Tekst predstave i naš način igre dosta je osavremenjen, deca mogu lako da prepoznaju ko je dobar, a ko loš. Još jedan od razloga zašto su musketari zanimljivi deci i nama glumcima jesu kostimi koji verno dočaravaju vreme dramske radnje.

Reditelj

KOKAN MLADENOVIĆ: Mi živimo u Gustaviji

Ko je Gustav?

- Gustav je junak crtanog filma iz vremena mog detinjstva. Mi smo mu se smejali, a našim roditeljima i nije bio tako smešan. Valjda je podsećao na njih. A onda su prošle godine. Gustavu su oteli zemlju, fabrike, reke. Gustav, taj idealni malograđanin komunizma, obreo se u tuđem vremenu, u vremenu neoliberalnog kapitalizma, vremenu koje, za razliku od komunizma, ne pokazuje samo ideološku, već apsolutnu beskrupuloznost. Okolnosti u kojima Gustav mora da živi i preživljava ponizile su ga kao čoveka i kao građanina. Da li je to u njemu izazvalo revolt? Da li će ga to naterati na pobunu? Da li u Gustavu ima još iole dostojanstva koje će izazvati ma kakvu njegovu reakciju na svet koji mu se srušio na glavu?

Pre nego što osudite Gustava, probajte da sami odgovorite na postavljena pitanja.

Žrtva - krivac? Ako jeste krivac, da li je kriv za sve?

- Gustav je saučesnik u zločinu koji je izvršen nad njegovim životom. Uvek je glasao za vladajuće, prilagođavao se, nemao stavove kad god je mogao da ih nema. On je potkazivač, kuka-vica, ponizan pred nadređenima, osion prema podređenima. Gustav je idealna poluga koja pokreće sve nedemokratske režime.

Možda bi, da ne živi među stotinama hiljada drugih Gustava, još i mogao da bude drugačiji, ali svakodnevica nas uči da život među Gustavima, nužno napravi Gustava i od vas.

Živimo li u gustavskom društvu? Jesmo li svi mi pomalo Gustav?

- Mi živimo u Gustaviji. Ako mi ne verujete, pogledajte u ekran, kroz prozor, ili u ogledalo, kako vam drago.

Lj. Stupar

BORIS KUČOV

Gustav

U predstavi igram Gustava, i ceo svet oko njega. Zvukove, vizuelne efekte, ljude koji ga okružuju. U predstavi svi igramo Gustava. Svi smo mi Gustavi. Ne samo mi glumci na sceni, nego i publika. Svet je pun Gustava, a Gustav predstavlja malograđani-

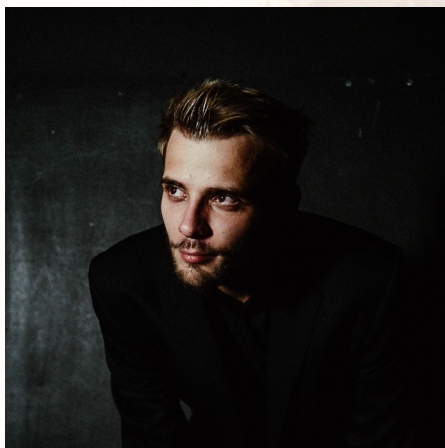
na našeg društva. Predstava se igra na nepostojećem univerzalnom jeziku, koji liči na mađarski, da bi svi razumeli šta to znači biti Gustav - nositi maske na licu, praviti se da je sve u redu. Za mene je ova zahtevna predstava, veliki izazov i izuzetno lep zadatak.

DAVID BUBOŠ

Gustav

Predstava je zanimljiva sa više aspekata i prilično zahtevna za glumce, jer igramo pod maskama, pričamo na izmišljenom jeziku i sve to u stilu pantomime. Istovremeno moramo da uskladimo govor sa muzičkim i vizulnim efektima

koje izvide drugi glumci. Zaista je radost igrati ovu predstavu. Lepo je kada zajedno, sa publikom, na trenutke zaboravimo da ne gledamo samo predstavu nego i svojevrсни crtani film. A Gustav kao karakter takođe je zanimljiv. Gustav je onaj koga svi znamo i svi smo ga videli, on je čovek koji ne sme da priča o onome što je važno, on je kukavica. Gustav je taj koji ne zna šta mu je dosta, on sanja o boljem životu i ne radi ništa da taj san pretvori u realnost. Gustav smo ti i ja i onaj drugi koga svi znamo.

SIMO SALAPURA,
gradonačelnik
Zrenjanina

**ŽELJA ZA
NORMALNIM
ŽIVOTOM, ZA
KULTUROM,
NADVLADAĆE BOLEST
I EPIDEMIJU**

U ovom zlehudom vremenu, kada su do temelja pomereni i uzdrmani ne samo pozorišni, već i svakodnevni, obični životi, u pokušaju da ostanemo svoji na svome, latili smo se organizacije festivala, željni punog pozorišta, iskre koja nas je uvek ispunjavala i širila novi plamen, onih predstava koje smo baštinili, one zavese koja se, po naponu glumaca, nikada nije do kraja spuštala i utihnula, baš kao ni aplauzi, toliko puta. Pred nama je ponovo Festival profesionalnih pozorišta Vojvodine. Pomak u odnosu na prethodnu godinu, kada nije održan, ipak je delimično ispunjen gorčinom i osećajem da se ona čuvena, višednevna festivalska atmosfera, neće osetiti na jednom mestu i u teatru domaćinu. Ipak, glumci su se vratili na scenu, vratila se i publika. Želja za normalnim životom, za kulturom, predstavama, izložbama, koncertima, književnim promocijama, sigurni smo, nadvladaće i bolesti i epidemiju, sve nedaće protiv kojih se već godinu dana svi zajedno borimo. Počastvovani smo što ove poruke šaljemo iz najstarije teatarske sale u Srbiji i regionu, za koju se vezuje legenda o bogatom trgovcu i lepoj peštanskoj glumici za koju je sagradio ovo zdanje daleke 1839. godine. Pre nego što se Festival ovde zaustavi i proglase najuspešnije predstave i akteri, tragom i duhom ovdašnjeg barda, čuvenog

Toše Jovanovića, želimo puno uspeha i zdravlja svim kolegama u Novom Sadu, Subotici, Somboru i Vršcu, uz nadu i uverenje da se već naredne godine svi okupimo zajedno, na jednom mestu, i da svi budemo pobednici, kako i dolikuje.

Lj.S.

JUČE U SOMBORU „SEMPER IDEM“

Priča Đorđa Lebovića o stradanju Jevreja, dramatizovana i režirana rukopisom Gorčina Stojanovića, u posvećenom šestočasovnom izvođenju somborskog Pozorišta podigla je na noge publiku tokom drugog festivalskog dana. Gledaoci su se vratili u punom smislu i prisustvu, videlo se na svakom koraku ispred lepog pozorišnog zdanja u ovom gradu ali i u samom teatru. U Pozorištu somborskom, pak, zadovoljni su što su ugostili Festival.

- Znači nam mnogo održavanje Festivala, bez obrira što nije zadržan osnovni princip da je u jednom gradu. Veliki je uspeh što se on uopšte održava. Naše pozorište uspelo je nekako da u proteklih godinu dana zadrži publiku. Iako je bilo odlaganja i prekida rada, publika je ostala zainteresovana i u svim tim promenama nas verno prati – navela je Bojana Kovačević, direktorka NP Sombor.

Prema njenim rečima, ovu sezonu somborsko Pozorište završava u maju premijerom predstave „Usamljeni zapad“.

M.P.

Sutra na programu:

ČETVRTAK, 22. april, Subotica

- 11.00 h: *Pozorištu s ljubavlju (A színháznak szeretettel)*, režija: Bonjo Lungov i Konstantin Karakostov, Dečje pozorište – Dječje kazalište – Szabadkai Gyerekszínház, Subotica

- 18.00 h: Petar Mihajlović *Radnička hronika*, režija: Veljko Mićunović, Narodno pozorište – Narodno kazalište – Népszínház Subotica, Drama na srpskom

Impressum: novinari Ljiljana Stupar, Miroslava Pudar;
fotoreporter Jovan Njegović Drndak; prelom Nenad Dajić.
Autor plakata Sonja Vidaković Savić.